

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.310 van 3 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 9 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 23 december 2007 en heeft zich vluchteling verklaard op 3 januari 2008.
 2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 31 januari 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 6 maart 2008.
 3. Op 19 juni 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 juni 2008 aangetekend verzonden.

2. Ten gronde.

1. Blijkens verzoekers verklaringen, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, vreest hij vervolging door de politieke veiligheid in zijn land van herkomst omdat hij een website van de oppositie heeft bezocht. Verzoeker verklaart dat hij op 25 juni 2007, enkele dagen nadat hij zich geabonneerd had op internet, thuis wat surfte. Hij typte "free syria" in op google, waarna hij op een website van de oppositie zou terecht gekomen zijn. Later op de dag zou een heer verzoeker zijn komen ophalen in het restaurant waar hij werkte en verzoeker zou naar een gebouw van de politieke veiligheid zijn gebracht. Hij zou ervan beschuldigd geweest zijn contacten te hebben met de oppositie. Verzoeker werd niet geloofd, werd geslagen en zou in totaal 35 dagen zijn vastgehouden. Daarna zou hij zijn vrijgelaten op voorwaarde dat hij met de politieke veiligheid zou samenwerken. Hij moest de mensen rondom hem in de gaten houden die tegen de staat, de regering en de president zijn. Zes dagen na zijn vrijlating diende verzoeker zich opnieuw aan te melden doch hij had nog niets te melden en na anderhalf uur tot twee uur wachten mocht verzoeker gaan. Dit scenario zou zich elke tien dagen hebben afgespeeld. De derde keer of vierde keer dat verzoeker geconvoceerd werd zou hij er de nacht hebben doorgebracht. Verzoeker verklaart dat men er elke keer mee dreigde dat hij in de gevangenis zou terecht komen als hij geen inlichtingen verschafte. Omdat hij altijd bang was en niet meer kon leven in deze situatie, ging hij op 9 december 2007 in Lattakia aan boord van een boot, waarmee hij op 23 december 2007 in België aankwam.
2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) hij geen enkel document of ander bewijsstuk neerlegt dat zijn relaas ondersteunt, (ii) hij geen reisbescheiden kan voorleggen en zijn reisweg niet bewijst, (iii) hij tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het bedrag dat zijn oom B.D. voor zijn reis betaald heeft en (iv) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het zeer onwaarschijnlijk is dat hij toegang tot de website zou kunnen gehad hebben door enkel "free syria" in te voeren op google aangezien de Syrische autoriteiten systematisch de toegang tot oppositiewebsites blokkeren.
3. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, stelt verzoeker dat hij het niet eens is met de argumentatie van de Commissaris-generaal. Hij voert aan dat hij kopieën heeft voorgelegd van zijn identiteitskaart en zijn rijbewijs en deze minstens als begin van bewijs kunnen gelden. Verder bevestigt hij dat zijn oom een bedrag van 7000 à 8000 dollar betaald heeft voor zijn reis en hij volhardt in zijn verklaringen dat hij als "computerleek" toevallig op websites van de oppositie terecht kwam door op google "free syria" in te typen.
4. De Raad wijst erop dat het bewijs van identiteit en essentieel element is in de asielprocedure. Verzoeker geeft geen aannemelijke verklaring waarom hij niet in het bezit is van originele identiteitsdocumenten. Aan de door hem neergelegde kopie van een identiteitskaart en kopie van een rijbewijs kan geen bewijswaarde worden toegekend omdat – zoals algemeen geweten is – kopieën gemakkelijk te vervalsen of te fabriceren zijn en dus geen enkele garantie bieden op het vlak van authenticiteit. Zelfs indien de neergelegde kopieën zouden aanvaard worden als begin van bewijs, wijst de Raad erop dat deze enkel een indicatie kunnen zijn van verzoekers identiteit doch geen bewijs vormen van de door hem aangehaalde feiten of beweerde daden van vervolging. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij al het mogelijke doet om documenten te verzamelen die zijn relaas kunnen ondersteunen en verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij hiertoe voldoende inspanningen heeft ondernomen,

temeer daar verzoeker verklaart sinds zijn aankomst in België contact te onderhouden met zijn familie (administratief dossier, stuk 3, p. 6-7). Overigens worden evenmin reisbescheiden voorgelegd en blijft verzoeker vaag over zijn reisweg.

5. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. Hij beperkt zich louter tot het herhalen van de verklaringen die hij voor het Commissariaat-generaal heeft afgelegd. Uit het administratief dossier blijkt echter ontegensprekelijk dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent het bedrag dat zijn oom B.D. voor zijn reis zou betaald hebben. Het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen is onvoldoende om deze tegenstrijdigheid te herstellen. Verder volstaat het herhalen van zijn asielmotieven geenszins om de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd te ontkrachten. Uit deze informatie (Cedoca-antwoorddocument SYR2008-007w internet) blijkt het volgende: *“Het is zeer onwaarschijnlijk dat KV toegang tot de website www.free-syria.com zou kunnen gehad hebben door “free syria” (...) in te voeren in de internetzoekmachine, Google. De Syrische autoriteiten blokkeren immers systematisch de toegang tot oppositiewebsites. (...) De lancering van de website [free-syria.com](http://www.free-syria.com) in 2006 kan zeker niet onopgemerkt aan het regime zijn voorbijgegaan, het is immers de nieuwssite die gelieerd is aan de (ook geblokkeerde) website www.savesyria.com van het National Salvation Front (NSF). Via [free-syria.com](http://www.free-syria.com) worden onder andere het Syrische regime en de president in persoon op een zeer agressieve toon aangevallen en worden de Syriërs opgeroepen tot de revolutie. (...) Het is dan ook ondenkbaar dat de aan het NSF gelieerde websites lang toegankelijk waren via de Syrische internetaanbieders. (...) Het feit dat de oppositiewebsites geblokkeerd zijn houdt niet in dat het onmogelijk is toegang te krijgen tot deze sites. Wie de nodige expertise bezit en de noodzakelijke programmatuur kan verkrijgen en gebruiken zou de gezochte websites via alternatieve wegen kunnen bereiken. Het spreekt voor zich dat men op dat moment bewust de rode krijtlijnen van het regime overtreedt en dat dit daarenboven ook niet is weggelegd voor de internetbeginneling.”* Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan worden afgeleid dat deze informatie niet correct zou zijn. Gelet op wat voorafgaat en mede gelet op verzoekers bewering dat hij een “computerleek” is, concludeert de Raad dat verzoekers relaas, in zijn geheel genomen, elke geloofwaardigheid en aannemelijkheid ontbeert.
6. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing in voldoende mate. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.
7. De Raad moet verzoekers asielaanvraag slechts toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag

